

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 21 marca 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt — Niemcy) — Magdeburger Mühlenwerke GmbH przeciwko Finanzamt Magdeburg

(Sprawa C-129/12) ⁽¹⁾

(System pomocy o celach regionalnych — Inwestycje w przetwórstwo i obrót produktami rolnymi — Decyzja Komisji — Niezgodność z rynkiem wewnętrznym — Cofnięcie pomocy niezgodnej — Chwila przyznania pomocy — Zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań)

(2013/C 156/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Magdeburger Mühlenwerke GmbH

Strona pozwana: Finanzamt Magdeburg

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt — Wykładnia decyzji Komisji 1999/183/WE z dnia 20 maja 1998 r. w sprawie pomocy państwa na przetwórstwo produktów rolnych i obrót nimi, która może być udzielana przez Niemcy na podstawie istniejących systemów pomocy o celach regionalnych (Dz.U. 1999, L 60, s. 61) — Obowiązek uchylenia przez Niemcy istniejących systemów pomocy niezgodnych z ramami zaproponowanymi przez Komisję w jej komunikacie dotyczącym tej pomocy — Zakres czasowy tego obowiązku — Możliwość nieuchylania przez mające ten obowiązek państwo członkowskie danej pomocy na inwestycje zaplanowane przed upływem terminu transpozycji decyzji i przed ogłoszeniem zamiaru uchylenia przez to państwo członkowskie pomocy na takie inwestycje, jeżeli dana inwestycja została przeprowadzona po transpozycji decyzji

Sentencja

Artykuł 2 decyzji Komisji 1999/183/WE z dnia 20 maja 1998 r. w sprawie pomocy państwa na przetwórstwo produktów rolnych i obrót nimi, która może być udzielana przez Niemcy na podstawie istniejących systemów pomocy o celach regionalnych, należy interpretować w ten sposób, iż sprzeciwia się on przyznaniu pomocy na inwestycje obejmujące zakłady młynarskie, dla których wiążąca decyzja inwestycyjna została podjęta przed upływem terminu udzielonego Republice Federalnej Niemiec na zastosowanie się do tej decyzji lub przed publikacją w Bundessteuerblatt *Środków przyjętych w tym celu*, w sytuacji gdy dostawa przedmiotu inwestycji, jak również ustalenie wysokości dopłaty i jej wypłata nastąpiły dopiero po upływie tego terminu lub po tej publikacji, jeżeli chwila, w której dotację inwestycyjną uznaje się za przyznaną, następuje dopiero po upływie tego terminu. Sąd odsyłający powinien ustalić, w której chwili dotację inwestycyjną taką jak w postępowaniu głównym należy uznać za przyznaną, uwzględniając przy tym wszystkie warunki ustanowione w prawie krajowym dla

otrzymania rozpatrywanej pomocy i zapewniając, by nie doszło do obejścia zakazu ustanowionego w art. 2 pkt 1 decyzji 1999/183.

⁽¹⁾ Dz.U. C 174 z 16.6.2012.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 11 kwietnia 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd Warna — Bułgaria) — Rusedespred OOD przeciwko Direktor na direkcija „Obżałwane i upravljenje na izpylnenieto” — grad Warna pri Centralno upravljenje na Nacionalnata agencija za prichodite

(Sprawa C-138/12) ⁽¹⁾

(Podatki — Podatek VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 203 — Zasada neutralności podatkowej — Zwrot dostawcy zapłaconego podatku w razie odmowy prawa do odliczenia udzielonej odbiorcy dostawy podlegającej zwolnieniu)

(2013/C 156/20)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administratiwen syd Warna

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Rusedespred OOD

Strona pozwana: Direktor na direkcija „Obżałwane i upravljenje na izpylnenieto” — grad Warna pri Centralno upravljenje na Nacionalnata agencija za prichodite

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Administratiwen syd Warna — Wykładnia art. 203 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Zasady neutralności podatkowej, skuteczności oraz równego traktowania — Prawo do odliczenia podatku naliczonego — Prawo dostawcy do ubiegania się o zwrot niesłusznie zapłaconego podatku, gdy odbiorcy dostawy odmówiono prawa do odliczenia podatku z tego powodu, że rzeczona dostawa jest zwolniona z podatku na podstawie prawa krajowego

Sentencja

1) Zasadę neutralności podatku od wartości dodanej, skonkretyzowaną w orzecznictwie dotyczącym art. 203 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie odmowie przez organ podatkowy, na podstawie przepisu krajowego służącego transpozycji tego artykułu, zwrotu wykonawcy świadczenia podlegającego zwolnieniu podatku od wartości dodanej błędnie wykazanego na fakturze wystawionej przez niego kontrahentowi, z tego względu, iż wykonawca ten nie dokonał sprostowania błędnej

faktury, podczas gdy organ podatkowy w sposób ostateczny odmówił temu kontrahentowi prawa do odliczenia owego podatku od wartości dodanej, w związku z czym zasady sprostowania dokumentów przewidziane w prawie krajowym nie znajdują zastosowania.

- 2) Podatnik może powoływać się na zasadę neutralności podatku od wartości dodanej, skonkretyzowaną w orzecznictwie dotyczącym art. 203 dyrektywy 2006/112, w celu zakwestionowania przepisu prawa krajowego, który uzależnia zwrot podatku od wartości dodanej błędnie wykazanego na fakturze od sprostowania owej błędnej faktury, podczas gdy prawa do odliczenia wykazanego na niej podatku od wartości dodanej odmówiono w sposób ostateczny, w związku z czym zasady sprostowania dokumentów przewidziane w prawie krajowym nie znajdują zastosowania.

(¹) Dz.U. C 151 z 26.5.2012.

**Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 11 kwietnia 2013 r.
— Komisja Europejska przeciwko Irlandii**

(Sprawa C-158/12) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środowisko naturalne — Dyrektywa 2008/1/WE — Artykuł 5 — Zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola — Warunki wydania pozwoleń dla istniejących instalacji — Obowiązek zapewnienia eksploatacji takich instalacji zgodnie z wymogami tej dyrektywy)

(2013/C 156/21)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: S. Petrova i K. Mifsud-Bonnici, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Irlandia (przedstawiciel: E. Creedon, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 5 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (Dz.U. L 24, s. 8) — Warunki udzielania pozwoleń na istniejące instalacje — Obowiązek zapewnienia eksploatacji takich instalacji zgodnie z wymogami dyrektywy

Sentencja

- 1) Nie wydając pozwoleń zgodnie z art. 6 i 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli, nie zapewniając we właściwy sposób ponownego rozważenia warunków wydania pozwoleń oraz ewentualnie nie aktualizując takich pozwoleń w odniesieniu do trzynastu istnieją-

cych instalacji do hodowli trzody chlewnej i hodowli drobiu, a tym samym nie zapewniając eksploatacji wszystkich istniejących instalacji zgodnie z wymogami przewidzianymi w art. 3, 7, 9, 10, 13, art. 14 lit. a) i b) i art. 15 ust. 2 tej dyrektywy, najpóźniej od dnia 30 października 2007 r., Irlandia uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 5 ust. 1 tej dyrektywy.

- 2) Irlandia zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 174 z 16.6.2012

**Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 21 marca 2013 r.
— Komisja Europejska przeciwko Republice Francuskiej**

(Sprawa C-197/12) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Podatki — Podatek VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 148 — Zwolnienie niektórych transakcji dotyczących jednostek pływających przewożących odpłatnie pasażerów lub używanych do celów handlowych — Przesłanka dotycząca przeznaczenia do żeglugi na pełnym morzu)

(2013/C 156/22)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Dintilhac i C. Soulay, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues, J.S. Pilcher i D. Colas, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 148 lit. a), c) i d) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Zwolnienie niektórych transakcji dotyczących jednostek pływających przewożących odpłatnie pasażerów lub używanych do celów handlowych — Przesłanka dotycząca przeznaczenia do żeglugi na pełnym morzu — Zgodność środka krajowego rozszerzającego w nieuzasadniony sposób zwolnienia przewidziane w dyrektywie

Sentencja

- 1) Nie uzależniając zwolnienia od podatku od wartości dodanej dotyczącego transakcji, o których mowa w art. 262, II, pkt 2, 3, 6 i 7 ogólnego kodeksu podatkowego od wymogu przeznaczenia do żeglugi na pełnym morzu w odniesieniu do jednostek pływających przewożących odpłatnie pasażerów i używanych do celów handlowych, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, a w szczególności na mocy art. 148 lit. a), c) i d) tej dyrektywy.